

[Lysholt Hansen.]

rende regering, da den trådte til, og nu tager den altså hul på den tredje milliard eller får adgang til at tage hul på den tredje milliard. Det er jo ganske pænt skuldret i løbet af så få år.

Jeg må måske sige, at i de tre regeringsår, vi havde, de sidste tre, 1965, 1966 og 1967, optog vi udenlandske lån på 386 mill. kr., og i de tre år, der nu er forløbet, har den nuværende regering optaget udenlandske statslån på 1.610 mill. kr. — 1.610 mill. kr. — det er et meget pænt resultat at nå, og hvis vi tager den anden offentlige gæld med, så vil jeg sige, at de sidste tre år, hvor vi havde regeringsmagten, var anden offentlig låntagning på 620 mill. kr., og dér er der under denne regering i løbet af de tre år optaget 1.458 mill. kr. Gør man så status og ser, hvor meget statslån og hvor megen anden offentlig låntagning der har været i tre socialdemokratiske regeringsår, de tre sidste, ja, så var det alt i alt 1 milliard kr., og denne regering er altså nu nået op på at have optaget 3.068 mill. kr. Jeg ønsker faktisk til lykke med det, det er virkelig rekord, og rekorder skal man altid bøje hovedet for, og det gør jeg altså også. Jeg synes, det er godt skuldret at klare at optage en så stor gæld, og jeg kan ikke lade være med at minde hr. Damsgaard om en lille ting, han sagde under debatten den 14. marts 1968, det står i Folketingstidende 1967-68, 2. samling, sp. 1120, hvor han — det var første gang den nuværende regering optog et statslån — sagde:

„Alle kyndige økonomer siger, at vi her-tillands har levet over evne; det har vi vel bl. a. gjort ved hjælp af lånte penge, og de skal betales tilbage igen med renter.“

Det er ikke småbeløb, det drejer sig om at betale tilbage, det er blevet nogle større beløb, hr. Damsgaard, der her er blevet tale om. Som jeg nævnte før, skal der altså nu betales 3 milliarder kr. tilbage. For vores vedkommende var det altså kun 1 milliard kr., og nu er jeg spændt på at høre, hvilken dommedagsprædiken hr. Damsgaard vil holde til sin regering over den umådeholdne optagelse af udenlandske lån, som har fundet sted i denne regerings tid, og at den så oven i købet nu kommer og beder om endnu 1 milliard kr.

Vi er indstillet på, at man skal have muligheden for at optage disse lån, men man kan jo ikke lade være med, når man nu har en borgerlig regering, ligesom at vende tilbage til den tone, der var hos de to af denne regerings partier, venstre og de konservative, da det var os andre, der ønskede at optage lån fra udlandet til fornuftige investeringer i industrien. Da var det bestemt andre toner, og de toner er jo mærkeligt nok ikke døet hen endnu hos disse partier. Jeg står her med et tidsskrift, som jeg tror i hvert fald hr. Damsgaard og i hvert fald venstre vil kendes ved, det hedder „liberal“, venstres månedsblad, dansk politik, nr. 3, 1971. Der er en artikel deri, der er skrevet af en forstander, cand. polit. Henning Christophersen, en artikel, der prøver at nedgøre socialdemokratiet. Det er da altid et pænt formål, som man under enhver cand. polit., og det gør han med følgende bemærkning:

„Selv om den tidligere statsminister var forsigtig under B.T.s påskebesøg i Skiv-eren, så har han det stadig med vælgerne, som han og hans regeringer i en årrække havde det med betalingsbalancen. De optog et lån for derved at kunne skubbe problemerne et stykke længere ud i fremtiden.“

Se, det var lige nøjagtig det, man sagde dengang, man intet ansvar havde. Da brugte man den facon at sige, at de optog bare et lån for at skubbe problemerne ud i fremtiden. Nu sidder man imidlertid med regeringsansvaret, og nu optager man altså tre gange så mange lån. Så synes jeg egentlig, det kunne være morsomt fra venstre at høre en kommentar til en artikel i et så ualmindelig udmærket skrift som „liberal“, venstres månedsblad, oven i købet med et tilforladeligt billede af udenrigsministeren på forsiden. Hvis hr. Damsgaard ikke skulle have bladet, er jeg da villig til at overlade ham det; så han kan læse denne udmærkede artikel.

Jeg ville altså bare have lov at sige disse lidt spidsfindige og lidt spydige bemærkninger.

Jeg vil gerne sige, jeg tror, vi skal lade være med at være alt for fordømmende i spørgsmålet om, hvordan dansk politik skal drives. Det, der er sagen, er jo, at hvis dette samfund skal eksistere og blive rigere, så sker det kun ved en forøgelse af produktiv